

ABONAMENTELE

Pentru Sibiiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

 $\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr.
a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 crRedacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază
Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

MANIFEST.

Idealurile mari, cari însuflețesc neamurile rîvnitoare, de o înaltă misiune umanitară, idealurile libertății, egalității și fraternității, au fost în totdeauna patrimoniul gîntei latine, căreia aparține și poporul român.

Deodată cu sdrobirea jugului feudal, care ținea încătușată expresiunea vieții noastre naționale, aceste idealuri au luat locul lor în mintea și inima Românului.

În anul 1848, poporul român, apăsă de inimizii sei secolii de-arîndul și cufundat în tot felul de nedreptăți, a arătat, cu o însuflețire înălțătoare de inimă, nu numai că este accesibil pentru primirea acestor idealuri, ci mai virtos că așteaptă să i-se înfăptușeze ocasiunea pentru a pute aduce jertfe la înapunerea acestor înalte aspirațiuni, care erau să i servească de călăuză în opera sa civilizaătoare. Cu mândrie privim programul națiunii noastre române, adoptat în memorabila adunare de pe Câmpul-Libertății: tonul lui, ideile ce el preconiza, dovedesc o desăvîrșită maturitate politică; — și, considerînd situațiunea grea, în care s'a făcut, este chiar de mirat cum acest popor nedreptățit și oprimat de secolii a știut să-și păstreze cumpătul în formularea postulatelor sale naționale, care s'ar putea resuma în următoarele idei fundamentale:

Iubire frățească pentru toți cei de alte limbi și speciale aspirațiuni, recunoașterea și respectarea drepturilor lor la existența națională și la o dezvoltare liberă economică și culturală; — afirmarea neclintitei voințe a poporului român de a se ajunge la o egală îndreptățire a naționalităților conlocuitoare în patrie și prin aceasta la înlesnirea nobilei lucrări pe terenul culturii naționale în toate ramurile ce constituiesc viața unui popor demn și liber.

Ori-cine trebuie să se închine înaintea geniului, care a condus cu această ocasiune poporul român în lucrarea sa; și trebuie să se închine, pentru-că din întreg cuprinsul voinței sale, astfel exprimate, nu poate vedea și concluda nimic altceva, decât că acest neam, în sentimentul demnității și conștiința facultăților sale, n'a trecut nici-decum peste marginile, la care ar fi putut atinge susceptibilitățile acelor conlocuitori, cari s'au încălzit deopotrivă, ca și neamul românesc, de înalte idealuri amintite. Prin programul politic al națiunii române se exprimă, deopotrivă, și iubirea față de concetățenii de alte limbi, și respectarea drepturilor lor, și realizarea libertății și egalității pentru toate popoarele din stat.

Dela era dualismului încoace, — eră prin care ni-s'a creat o soarte insuportabilă, care face imposibilă dezvoltarea noastră națională, amenințându-ne în însași existența noastră, — poporul român a intrat într-o luptă legală și loială, care întru toate corespunde principiilor constituționalismului modern.

Dela această ținută el nu s'a abătut nici-când, ci mai virtos și-a revizuit programul seu național în anul 1881 și a dovedit și cu această ocasiune că-și cunoaște drepturile, pe cari i-le dă trecutul seu istoric, însemnătatea sa etnică și geografică, drepturi, a căror afirmare și exercitare reclamă toate puterile sale spirituale, într-o comună conlucrare cu națiunile ce tind spre același scop final. Astfel, poporul român a dovedit încă odată, că precum în timpul lungilor și nesfîrșitelor sale suferințe și-a păstrat caracterul seu românesc, limba și datinele strămoșești, susținînd și revendicînd neîncetat în toate acele grele împrejurări drepturile sale, așa și în viitor, și mai cu seamă acum, nu va să abzică dela viața sa națională, ci pretinde cu tărie toate drepturile sale, cari au menirea de a-i asigura viitorul.

A fost deci în mersul firesc al lucrării sale, ca în starea, în care se află să-și strîngă rîndurile și să se organizeze spre a pute susține lupta pentru existența sa națională.

Toți pașii ce i-a întreprins pe acest teren au fost făcuți la lumina zilei și în deplină consonanță cu legile țerii, ceea-ce se vede din faptul, că toate adunările naționale dela 1881 încoace s'au ținut sub ochii și sub paza guvernelor țerii și toate hotărîrile luate în acele adunări au fost date celei mai largi publicități posibile, fără-ca puterea publică, — de altmintrelea dușmănoasă acestei lucrări, — să fi avut cuvînt de a trage la răspundere pe autorii acestor mișcări, membri acreditați ai neamului românesc din această țeară. Loialitatea, ordinea exemplară și expresiunea unui înalt devotament național caracterizează aceste adunări, ear' din conclusele lor apare luminos credința în succes, paralel cu cea mai strictă respectare a legilor și a ordinii publice.

Pătruns de dorința de a vedea odată zădărnicită lucrarea dușmănoasă vieții sale naționale, dezastruoasă patriei și nimiciitoare a atător puteri chemate să lucreze la dezvoltarea și înflorirea popoarelor, cari constituiesc acest stat, odată cu egala îndreptățire și respectarea drepturilor reciproce, poporul român n'a neglijat a atrage atențiunea lumii civilizate asupra stărilor de lucruri de aici și a arăta pericolele ce pot decurge pentru însași pacea și liniștea publică din această situație nenorocită. Spre acest scop el a edat la 1883, în mai multe limbi, „Memorialul” seu istoric.

Actul acesta de asemenea a fost considerat de puterea publică a statului ca o lucrare îndreptățită și permisă de constituția țerii,

— și nici nu putea fi altmintrelea; tot așa s'au considerat și conclusele conferențelor naționale din 1887, 1890 și 1892, prin cari s'a decis și s'a insistat, ca comitetul națiunii române să înainteze înaltului Tron un memoriu politic, în care să se atragă atențiunea coroanei pe deoparte asupra situațiunii penibile, în care se află poporul român cum și celelalte popoare, ce nu aparțin rasei maghiare și nu sînt aplicate a se contopi în acest element, ear' pe de altă parte asupra pericolelor, cu care aceste stări anormale ale vieții publice amenință patria întreagă.

În conferența ținută la 10/22 Ianuarie 1892, în care s'a insistat ca „Memorandul” să fie înaintat Monarchului în cel mai scurt timp posibil, noi subscriși, împreună cu alți consoți ai nostri, am fost mândri de a obține încrederea reprezentanților națiunii române și de a fi însărcinați, ca membri ai comitetului național, cu reprezentarea și conducerea cauzei naționale și în special cu înaintarea menționatului Memorand.

Pe lângă activitatea desvoltată în reprezentarea și conducerea cauzei naționale, în anul 1892 am satisfăcut și acestei încrederi speciale cu care am fost onorați și am înaintat Maiestății iSale „Memorandul”, depunîndu-l în cancelaria cabinetului.

Fazele înaintării „Memorandului” la înaltul Tron au fost expuse pe larg de comitetul național în memorabila conferență ținută la 24 Iulie 1893, și această conferență s'a identificat întru toate cu pașii nostri, declarînd „Memorandul” de al seu și aprobînd cu vie satisfacțiune întreaga noastră lucrare.

Nu ne puteam închipui, că în asemenea împrejurări puterea statului să fie în stare de a intenta proces în contra unei opere politice îndreptățite și întru toate permisă în viața constituțională.

Dar' acțiunea noastră a trezit interesarea popoarelor de asemenea nedreptățite în statul acesta și a deșteptat atențiunea lumii culte asupra stărilor de lucruri din țeara noastră. Oameni de înaltă erudițiune politică au început a se rosti asupra violațiunilor, pe cari le îndurăm; ear' stăpînirea, ca un vinovat, care nu are scuse legale și îndreptățite spre apărare, în neputința în care se afla și în care îi era imposibilă contestarea aserțiunilor noastre drepte, ori justificarea procedurii sale, împinsă de o dușmănie nedeamnă pentru o putere de stat și mai ales de acel curent șovinist bolnăvicios, care s'a semnalat încă dela inaugurarea domniei elementului maghiar în stat, ne-a tîrit înaintea curții cu jurați din Cluj și a dat astfel ocasiune cetățenilor maghiari de acolo să-și satisfacă dorințele de răzbunare potențate în inima și mintea lor prin același șovinism detestabil, care domnește și ține în fierbere continuă viața publică din stat.

Noi, mandatarii națiunii române, am fost aduși de puterea statului într-o stare, în care ținuta noastră ne era impusă de însași demnitatea neamului nostru și ne cerea deci cea mai mare prudență. Era pusă sub judecată cauza unei națiuni și lăsată la aprecierea unor oameni, cari nici cunoștința raporturilor de drept public și politic al statului nostru poliglot nu o posedau și nici chemare nu aveau de a decide asupra unei cauze ce își are bazele sale în desvoltarea de secolii a vieții statului și este îndreptățită a se afirma în sensul dreptului natural; ear' aceasta era o anomalie cu atât mai mare, cu cât oamenii aceia erau stăpâniți de curentul șovinistic și în fapt juriul era astfel compus, încât aveau să judece Ungurii pe Românii în cauza luptei ce există între aceste două popoare.

Am protestat contra acestui act de forță majoră.

Am declarat ori-care juriu de stat de incompetent a judeca în cauza neamului nostru.

Am renunțat la apărarea noastră.

Am pășit noi acușatii ca acusători contra puterii publice de stat, arătînd datorința guvernului de a respecta îndreptățirea unui popor, care își revindică în mod constituțional drepturile sale naționale.

Am protestat în contra chiar a sistemului asupritor ce tinde la răpirea a tot ce avem în lume mai scump: limba și legea, la nimicirea vieții noastre naționale.

Am ridicat un protest acusător în fața lumii civilizate contra celui mai crunt și mai detestabil procedeu, care s'a manifestat vr'odată în lupta întreprinsă pe teren legal de o națiune nedreptățită.

Dar' stăpînirea a rămas surdă și nesimțitoare față de protestările noastre.

Am fost condamnați printr'un simulacru de justiție; am fost prinși de cătră gendarmi și ridicați ca niște criminali ordinari în puterea nopții dela căminele noastre familiare, în contra procedurii criminale și a praxeii usitate în cauze de aceste politice; am fost apoi duși tot de gendarmi și tirîți în temnițele ungurești; am fost expuși acolo la tratamente înăsprițe și neprevăzute în ordinațiunile carcerare. Într'un cuvînt libertatea ne-a fost răpită și posibilitatea de a continua lucrarea noastră ne-a fost curmată într'un mod nedrept și neuman.

Unii dintre noi au trebuit să-și sufere întreagă pedeapsa, la care au fost condamnați; alții numai după o suferință de patrusprezece luni am fost puși earăși în libertate, în urma actului de agrațiare al Maiestății Sale, Prea Înaltului nostru Monarch.

Noi agrațiarea n'am cerut-o. Ea ni-s'a înfăptșat, ca și fiind emanată dela Capul Statului, ca efluxul unui sentiment de *dreptate*, și totodată ca un act de înaltă intervențiune, care ne semnală era dreptății, ce nu mai poate fi departe nici pentru marea cauză națională română.

Asupra noastră acest act de agrațiare a făcut impresia ca-și-când Capul Statului, Maiestatea Sa Monarchul, și-ar fi manifestat prin el dorința, ca și poporul român să se bucure în stat de aceleași drepturi și de aceeași îngrijire, cari cu drept cuvînt i-se cuvin, și să-i fie îndestulite și dreptele lui postulate, după atîta nedreptățire.

Sub aceste impresii, acum, când earăși sîntem liberi și simțim datorința ce ni-o impune încrederea neamului românesc, precum și greutățile ce avem să învingem în continuarea îngrijirii și conducerii cauzei naționale mai departe, ni-se impune de sine întrebarea: Oare față de acest prea înalt act de agrațiare al Maiestății Sale, guvernul ști-va și voi-va să tragă și el consecuențele logice? ști-va și voi-va oare să se emancipeze de influența nefastă a șovinismului, și înțelegînd pe Domnitor, ști-va să se inspire și el de sentimentul dreptății?

Poporul român a cerut și cere, pretinde chiar, egala îndreptățire a tuturor popoarelor, cari constituiesc și susțin statul, precum și garanții pentru respectarea ei.

Le cere și le pretinde acum, ca și în trecut, încălzit de sentimentele nobile și spriginit de principiile neperitoare ale libertății, egalității și fraternității.

Le cere și le pretinde în numele dreptății, al culturii și al civilizațiunii.

Le cere și le pretinde ca pe niște drepturi și ca pe niște condițiuni ale existenței sale.

Poporul român pretinde imperios împlinirea justelor sale postulate, la care nici-odată nu poate renunța.

În cele expuse până aci credem a fi arătat, că ceea-ce noi solicităm este acel minim, care indispensabil ne este pentru propria-ne conservare și dezvoltare națională. Deci față cu acestea discuție nu mai încape, întocmai precum nu încap nici cugete rezervate, nici angajamente particulare.

Noi la toate ocașiunile am spus lămurit și fățiș ceea-ce vrem; și n'a putut nimenea să afle din vorbele noastre decât că: stăm pe cale legală; — ne iubim neamul, nu mai puțin decât patria comună; — nizuim spre fericirea tuturor elementelor, cari o compun și o susțin; — dorim și vom dreptatea, dar' o dorim și o vom pentru toți de o potrivă. Sîntem și rămănem pe bazele etice și loialității politice, conduși în lucrarea noastră de adevăratele principii ale libertății și frățietății.

Aceste înalte idei și principii ne vor conduce și în viitor în lucrarea noastră și nu ne vom abate dela ele între nici un fel de împrejurări.

Închisoarea, răpirea libertății și daunele materiale ce le-am suferit și le mai suferim, nu ne au muiat, nici nu ne-au intimidat, ci mai mult ne-au oțelit.

Din istoria evoluțiunii popoarelor știm că în toate vremurile forța și tirănia s'a opus ideilor înalte umanitare și că fără jertfe nici o națiune nu și-a cîștigat și asigurat libertatea.

Asemenea știm, că și poporul românesc cu forța și cu tirănia s'a luptat secolii dearîndul; în tot decursul veacurilor, ce a străbătut, jertfe nenumărate a dat și el pentru eluptarea libertății sale dorite.

De aceea și noi, ca mandatarii aceluiași popor românesc cu toată inima am adus jertfele ce ni-s'au cerut, căci datori eram să le aducem.

Dulci au fost aceste suferințe ca împlinite în conștiința simțului de datorință și înălțătoare au fost, fiindcă pentru aspirațiunile naționale ale poporului nostru le-am îndurat.

Eată tabloul adevărat al sentimentelor ce ne încălzesc față de marea cauză națională; eată hotărîrea ce am luat și sîntem decisi a urma.

Guvernele țerii și toți factorii vieții noastre publice să vadă acest tablou și să aprecieze această hotărîre a noastră.

Deși trecutul ni-a dat o sumă de motive de a crede în dușmănia puterii statului și dese ocațiuni de a vedea o lucrare forțată și nedreaptă contra vieții noastre naționale, noi nu trebuie să desperăm, că elementul domnitor va ajunge să priceapă în cele din urmă cum viitorul patriei numai prin bună înțelegere și comună conlucrare poate fi asigurat și că această înțelegere și conlucrare este imposibilă cît timp justele postulate ale poporului român nu vor fi recunoscute și asigurate.

Politica de maghiarizare, de asuprire și persecuțiuni, în care guvernele se leagă cu gândul, că prin măsurile de forță ale administrației și justiției ar putea ajunge la intimidarea sau momirea poporului român, s'a dovedit de imposibilă și potrivită numai pentru compromiterea lor; ear' pe poporul român, care luptă pentru existența sa, mai mult l'a deșteptat și însuflețit în lucrarea sa, determinându-l la ori-ce jertfă.

Guvernele țării datează sunt să recunoască, că lupta noastră e îndreptătită, pretensiunile noastre juste, și cererile, pe cari le

facem — drepte. De datorita lor este deci ca să le și împlinească.

Noi, precum în trecut, așa și în viitor, până-ce vom fi depozitarii voinței poporului românesc, în procesul politic național ne vom împlini datorințele și asigurăm pe ori-cine, că nu vom da îndărăt dela nici o jertfă, pe care cauza noastră națională ar cere-o; ci împingi fiind ca și până aci de puterea statului spre apărarea celor mai prețioase tesaururi naționale, în deplină convingere, că ceea-ce facem o cere dela noi datorința noastră de Ro-

mâni, o cer interesele naționale, o cer interesele patriei, acelea le vom apăra din toate puterile noastre.

Le vom face toate câte le pretinde realizarea programului național, toate câte s'au hotărât în prospectul de lucrare a conferențelor și a comitetului național.

Stăm firm pe bazele programului național dela 1881, și în toată mișcarea noastră vom fi conduși de sfințenia drepturilor noastre naționale și inspirați de interesele poporului român, ai cărui reprezentanți suntem.

Dat la Sibiu, Băsești, Cluj, Dej, Alba-Iulia, Rodna-veche și Reghinul-săsesc, în Februarie 1896.

Dr. Ioan Rațiu.

George Pop de Băsești.

Iuliu Coroianu.

Dr. Teodor Mihali.

Rubin Patiția.

Gerasim Domide.

Patriciu Barbu.

Sibiu, 17 Februarie n.

Manifestul, care-l publicăm în fruntea ziarului nostru, a fost contemplat ca manifestul acelor membri din comitetul național, cari au fost condamnați în procesul „Memorandului”. Treisprezece au fost acei membri condamnați. Dintre aceștia trei și-au dat, acum irevocabil, abdicarea, anume domnii: N. Cristea, Dr. Barcianu și D. Comșa. Mai rămăneau deci zece, cari ar fi putut să-l subscrie. Șapte l-au subscris, trei însă nu, anume domnii: M. Veliciu, A. Suci și Dr. V. Lucaciu. La dorința expresă a părintelui Dr. Lucaciu, trebuie să constatăm, că dînsul special nu a „putut primi acest manifest”.

Milețici. La 10/22 Februarie Milețici împlinesc vîrsta de 70 ani. În toate țările unde locuiesc Sîrbi, se pregătesc multe și frumoase sărbări pentru această zi. Milețici s'a luptat și a suferit nu numai pentru drepturile propriului seu popor, ci pentru drepturile tuturor popoarelor nemaghiare. Se cuvine deci, dacă nu sîntem pregătiți a da altfel expresiunea stimei noastre, cel puțin a-l saluta cu privilegiul acestor zile, pe cale telegrafică din toate părțile.

Mare progres politic în Austria. Vineri, 14 Februarie, s'a închis sesiunea de față a celor 17 diete provinciale din Austria, și a doua zi, Sâmbătă, 15 Februarie, s'a redeschis parlamentul central din Viena. Îndată, în prima ședință s'au întemplat două lucruri importante: întâiu guvernul a depus proiectul de lege despre reforma electorală, și a doua: parlamentul a votat, cu unanimitate și fără discuție propunerea de urgență a stînzei germane, cerînd guvernului abdicarea convențiunii comerciale-vamale cu Ungaria.

Ne vom ocupa în articoli speciali de ambele aceste propuneri importante.

Din România.

— Scrieri particulare la „Tribuna”. —

București, în 2/14 Febr. 1896.

Chestia națională continuă a pasiona toată lumea de aici. Ziarele, oamenii politici se ocupă cu această chestiune, care primează pentru moment toate celelalte.

Am avut ocaziunea să vorbesc cu dînl V. A. Urechia, venerabilul președinte al „Ligei pentru unitatea culturală a tuturor Românilor.”

Bătrânul luptător mi-s'a părut din cale afară amărît de peripecțiile crizei dela Sibiu. E și lucru de neînțeles cum s'a putut, ca din motive și considerațiuni atât de mici să se producă incidente, cari pot avea urmări atât de grave pentru mersul lucrurilor în chestia națională.

Într-o circulară, pe care dl Urechia, în calitatea d-sale de președinte al secțiunii centrale a Ligei, a adresat-o nu de mult secțiunilor din țeară ale Ligei, d-sa lasă să se vadă acest sentiment de amărăciune, pe care l-l-au produs cei cari au provocat ultimele și regretabilele întemplări dela Sibiu. Și dacă, din considerațiuni de prudență, președintele Ligei a crezut că e bine ca această instituție culturală să se țină în rezervă până-ce majoritatea comitetului național din Sibiu, se va declara într'un fel ori într'altul, vă pot încredința, că, acum când comitetul s'a declarat, nimeni aici și prin urmare nici dl Urechia, nu mai poate privi situația ca tulbură și nehotărîtă, ci dimpotrivă toată lumea e îndemnată și autorizată a considera incidentul ca definitiv transat în sensul vederilor venerabilului președinte al comitetului național, Dr. I. Rațiu.

Vă voi comunica mai târziu un exemplar din această circulară, remarcabilă prin puterea ei de argumentare și prin tăria documentării afirmațiunilor sale.

Tot așa dl Ionel Grădișteanu, cinstitul și entusiastul partisan al mișcării naționale, care și în împiegurarea aceasta, ca în toate im-

pregiurările, a urmărit cu un viu interes toate fazele incidentului regretabil dela „Tribuna”, într'un interview ce i-s'a făcut a aprobat în totul procedarea dlui Dr. Rațiu.

— „Doctorul Rațiu, — zice dsa, — s'a purtat în această chestiune cum ne așteptam cu toții căți îl cunoaștem, ca un om cu inimă mare și cu caracter de oțel. . . .”

Cât pentru publicul cel mare, el a fost la început desorientat și consternat în fața acestei crize ne așteptată; acum însă lucrurile s'au lămurit și curentul în favorul dlui Dr. Rațiu e tot mai mare.

Înzadar sînt toate ostenelele celor, cari au provocat incidentul și desbinarea, despre care incident cu drept cuvînt dl Ionel Grădișteanu zice că „a făcut cea mai rea impresie asupra opiniei publice din România și din străinătate, înzadar sînt toate ostenelele lor de a denatura lucrurile, dîndu-le un înțeles potrivit cu interesele lor; lumea e deja prevenită și nici denaturările, nici calumniile nu mai prind.

Trebuie, în această ordine de idei să menționez broșura dlui Slavici „Tribuna” și „Tribuniștii”, broșură, care se împarte gratuit celor-ce vor și celor ce nu vor să o primească.

Într-o frazeologie luxoașă și bombastică, dl Slavici găsește mijlocul de a îmbrobodi adevărul asupra situației reale a lucrurilor cum și ocazia de a-și face știe niște laude cari ori-cît de meritate, tot ar fi fost mai bine și mai potrivit ca să i-le fi făcut alții.

„Tribuna” după dl Slavici, ca după toată lumea, e ziarul dela Sibiu; ear' „Tribuniștii” sînt... dumnilor!! Lucrul s'ar părea poate paradoxal, cu toate acestea e tipărit negru pe alb.

„Tribuna” — zice dl Slavici — e fapta noastră, bună ori rea, dar' a noastră și nime altul nu poate să facă din ea fapta sa. Poate dl Dr. Ioan Rațiu să fie stăpîn pe litere, pe cerneală, pe hîrtie, poate să platească pe alții să-i scrie ceea-ce i se cere (aici dl Slavici ci-că e fin și profund, în realitate nu e decât neputincios și răutăcios); „Tribuniștii”, însă tot noi rămănem și „Tribuna” cea temută de unii și iubită de alții tot acolo are să fie, unde se va spune ce inimile noastre simt și capetele noastre gîndesc.”

S'a înșelat dl Dr. Rațiu: nu „Tribuna” ci „Tribuniștii” se caută în piața unde tăcere e mărfa scumpă.”

Nu știu dacă mărfa aceasta e într'adevăr atât de scumpă la dumnia-voastră; la noi însă ea e foarte depreciată, și nu știu dacă „Tribuniștii” cei fără „Tribuna” nu vor fi reduși să o vîndă pe nimic la vre-o desfacere totală, întîlnindu-și prăvălia „la adevărata ieftinătate!”

Deocamdată dl Slavici face iama cu broșurile d-sale, împărțindu-le gratis tuturor.

Semn rău pentru o mărfa atât de scumpă și atât de căutată în piață!

Vă voi procura un exemplar din această broșură, pe care d-voastră veți discuta-o în amănunte și cu mai multă competență de veți crede necesar. Un lucru însă a indignat pe toată lumea: faptul că autorul în pasiunea și răutatea lui, n'a cruțat în pamfletul seu nici chiar familia venerabilului președinte al comitetului național, ci a ținut să o aducă în discuția unei chestiuni politice.

Câte lucruri „frumoase” și totodată instructive nu v'aș pute povesti și eu de pe aici, dacă n'aș crede, că e nedemn să se amestece numele familiilor în asemenea discuții!..

Sapientii sai!

Bucur.

Observări.

(Articolul acesta ne vine din afară de redacție).

Prăpastia, în care guvernul tinde să înmormenteze ori-ce sperare de progres cîstît în această nefericită țeară, devine din zi în zi tot mai mare și mai amenințătoare. Astăzi Miklós Gyula, mîne Svastics, poimîne Pulszky Károly și așa mai departe. Estă icoana tristă, dar' fidelă a situațiunii, în care a ajuns nefericita Ungarie sub egemonia

jidănească. Administrațiunea folosită numai pentru a salva interesele puterii, a rămas consecuentă sistemului de guvernare, a rămas vrednică de această ocărnuire urgisită, care basându-se pe minciuni, se hrănește din păcatele, ce însoțesc minciuna...

Pentru aceasta nimeni să nu se simțeară jignit și surprins de catastrofele ce se ivesc din zi în zi. Ori-ce sistem rău, nebasat, mincinos, nu se face imposibil, decât prin păcatele sale proprii.

Noi Românii, cari ne luptăm cu atîta abnegațiune și devotament în contra acestui sistem trist și gol, nu putem decât să ne bucurăm, că adversarii nostri politici în urma urmelor sînt prinși în lațurile lor proprii. Ne bucurăm, că doar' se va vedea odată și în Viena, că așa nu mai poate să meargă, și că nesmintit trebuie să se inaugureze un nou sistem, în care să domnească elementele cinstite și onorabile, cari au fost în tot modul trecute cu vederea de cătră putericiile în cuvinte, dar' pitici la fapte și pigmei la caracterul cetățenesc.

Nu ne lăsăm însă a fi seduși de iluziuni. Viena încă e departe de a fi cu totul desamăgită din iluziunile ce își fac cu elementele, cu cari a legat pact în 1867. Până-ce nu desecă și ultimul izvor, ce a nutrit acest sistem, până-ce nu se va dovedi absoluta imposibilitate de a guverna și mai departe în sensul egemoniei de rasă, Viena nu se mișcă.

Ar fi dar' de arătat din partea majorității cetățenilor țării, că aici o minoritate sedusă conduce lucrurile, și că această minoritate sub masca maghiarismului duce toată guvernarea ad absurdum.

Ar trebui să-i desbrăcăm pe usurpatorii puterii publice din vîlul onestității politice de care se fălesc cu nedreptul, ca să-i vadă lumea în goliiciunea lor urfă.

Ne-am românesc, care nefcnetat își reclamă drepturile, a și făcut asta în toate acele memoriale, în cari se plînge în contra uneltirilor menite spre exploatarea bietului popor. Dacă acel succes moral, ce am cucerat pe terenul luptei noastre politice e într'adevăr real și o garanță deplină a unui viitor mai norocos, l-am ajuns nu numai prin nefcnetata reclamare a drepturilor naționale, ci mai vîrtos prin aceea, că am arătat perversitatea și păcătoșenia sistemului, care din firea sa însăși distruge ori-și-ce progres și cultură în aceste țeri.

Acum însă, chiar guvernul este așa de grațios să ne arete nu numai nouă, ci lumii întregi, că majoritatea parlamentului a pierdut cu totul capacitatea de a mai impune chiar și acelui element, pe care se razimă, la a cărui egemonie și fidelitate se provoacă cu atîta dragoste.

Da, guvernul și partidul „liberal” din zi în zi își pierde puterea morală, și ori-și-ce autoritate nu numai înaintea majorității țării, adecă înaintea mult huidutilor naționalități, ci și înaintea Ungurilor însuși.

Un lung șir de abuzuri neiertate ese la iveală. Sînt denumiți la ranguri înalte, puși în funcțiuni peste măsură importante, mulți inși despre cari oamenii guvernului au putut să știe cu foarte puțină socoteală, că nu sînt pentru a manipula banii statului, nu sînt pentru a guverna în mod onest pe aceia, pe ai căror grumazi sînt trimiși.

Dorim, ca șirul acesta tot mai lung și mai lung să fie, dorim ca materialul să fie exploatat deplin în direcțiunea curățirii grajdului lui Augias, în care s'a prefăcut întreaga viață politică și socială sub sistemul laudat al egemoniei de rasă.

Avem însă nenorocirea de a cunoaște relațiunile, și credem că nu ne va desavua nime, că această dorință comună nu se va realiza în curînd, dacă în genere se va realiza.

Însași societatea e coruptă. Acea societate maghiară, care a liferat și lîferează guvernului materialul necesar de oameni disponibili, este coruptă până în fundul fundului. S'a corupt, nu pentru aceea, că e maghiară, dar' pentru-că nime n'a fost, care să-i spună ce e rău și ce e bine. Domniind societatea maghiară singură fără de ori-și-care controlă firească a naționalităților, s'a făcut prea în-

crezută, îndrăzneală, netolerantă, făloasă, imbuibată.

Oarba încredere și fala însă este prevestitoare decăderii în ori-și-care societate. Și fiindcă un păcat din firea sa naște pe celalalt, corupțiunea a trecut din sistemul fals politic în viața privată, până-ce din zi în zi am ajuns la scandaluri ne mai pomenite.

Și cine a fost cauza, că controla naționalităților nu și-a putut valida influența salutară asupra relațiunilor politice? Cine a făcut ca în interesul „ideii de stat” tot felul de abuzuri am fost tolerate, ascunse, tănuite și nepedepsite?

Cine a făcut, că în contra naționalităților urgite ori-și-care „Măria Sa” umflat de fală goală și ignoranță a fost susținut, nutrit, expus?

Nu noi sîntem de vină în toate acestea. Nu naționalitățile sînt răspunzătoare! Noi, majoritatea poporului țării am stat departe de aceste uneltiri, și care dintre noi uitându-și de neamul lor s'au făcut părtași în păcatele firești ale sistemului dominant, s'au făcut imposibili și între noi și — aiurea.

Causa tuturor relelor a fost șovinismul și exclusivismul de rasă.

Acest șovinism, acest exclusivism de rasă ne-a prigonit de pe toate terenele unde am fost datori să lucrăm pentru binele țării.

Acest șovinism ne-a creat legile excepționale pe cap, acest exclusivism susține și azi o lege electorală mai prejos de toată critica juridică și o lege de presă excepțională și absurdă. Ah și câte am mai putea enumera!

Scump, foarte scump am plătit noi și plătim și astăzi urmările corupțiunii, ale falei ale șovinismului, ale exclusivismului adversarilor nostri politici. Dar' în urma urmelor avem și acea mîngăiere și bucurie toatătoare de suflet, că în ducerea la catastrofă a țării întregi, în săparea prăpastiei în care țeara precipitează, nu sîntem vinovați nu sîntem responsabili.

Noi, ignorați și nebagăți în seamă până acum, noi, naționalitățile aliate cari constituim adevărata majoritate a țării ne putem țazi fali. Sîntem săraci, dar' avem simț de dreptate, avem caracter, avem și oțel în luptele necontente.

Până-ce însă șovinismul și exclusivismul de rasă nu vor da în faliment total, până-ce corupțiunea totală nu se face cu totul imposibilă în guvernarea țării, ne vom rezerva puterile, și nu trîmăm în toată lupte.

Cu cât mai târziu însă se va urmeze criza șovinismului, cu atât mai greu va fi lucrul nostru de a curăți, de a aranja, și de a reforma stările. Avem însă credință în Dumnezeu și sperăm în puterile noastre proprii. În nimic, și în nime altul nu punem speranță. . . .

Riscogel.

Din parlamentul maghiar.

Sedința din 14 l. c.

La ordinea zilei continuarea discuțiunilor asupra bugetului de culte și instrucție publică.

Ministrul Wlassics polemizează cu antevorbitorii Horászky, Szapáry și Eötvös repetînd, că cu privire la o controlă mai severă a averii statului va fiuanta la timpul seu proiectele recerute. Încut privește propunerea lui Hevîzy, conform căreia ar avea de a dispune, ca din incidentul milleniului să fie o zi sărbată și de cătră școalele rurale, declară, că a luat deja dispozițiile de lipsă. Revenind asupra casului Pulszky, enunță, că morbul sau procedura necorectă a lui Pulszky nu poate forma obiect de recriminări împotriva guvernului! Cu privire la tabloul lui Piombo asigură că cumpărătorul nu a fost înșelat, deoarece chiar și consulul austro-ungar din Milano a oferit pentru acel tablou suma de 130.000 lire, ear' când contesa Chevigé a oferit cu 5000 franci mai mult, consulul s'a depărtat mînios. (Claritate). Guvernul nu are de gînd se facă lucrul mușama, ci din contră a extins cercetarea asupra întregii galerii de tablouri. Resultatul îl va raporta casei, ear' atunci se poate exmite o comisiune

pentru censurarea raportului. Acum însă nu află de corect exmiterea comisiei parlamentare propusă de Apponyi, căci aceea ar fi și un vot de neîncredere față de persoana sa. (Ugron Zoltán: Mai dorești să avem încredere în D-ta?) Cere respingerea propunerilor.

Ugron Gábor: Comisia parlamentară este absolut delipsă pentru-ca țeara să se convingă despre natura și extinderea abuzurilor. Numai astfel este superflă dacă faptele sînt desvîlțite cu desăvîrșire. Impotrivindu-se guvernul acestei propuneri însemnează, că el nu voește să vadă, și nu voește ca ochii să i-se deschidă. Dacă un ministeriu care este deja demisionat încuviințează suma de 204.000 fl., aceasta este o procedură atât de necorectă în privința parlamentară și politice, încât desaprobaria este o expresie prea domolă pentru acea procedură. În nici o țeară nu se întemplă ca banii statului să fie folosiți pentru alte scopuri, decât pentru cele hotărîte de parlament însuși. La noi însă se întemplă și se întemplă și aceea, că dacă se cere vre-o controlă, vorbesc în contra controalei și chiar cei interesați. (Mai multe voci: Rușine!).

E timpul de a pune capăt sistemului, care ține țeara în mîinile sale prin puterea armelor. Comisia parlamentară trebuie exmisă. Dacă majoritatea ține la reputațiunea sistemului parlamentar din Ungaria și ține la onoarea țării, trebuie să primească propunerea lui Apponyi. (Va urma).

Broșura lui Slavici.

„Gazeta Transilvaniei” scrie în numărul seu de ieri:

Cum își cunosc Moții oamenii.

Zilele acestea a apărut în București o broșură scrisă de Ioan Slavici sub titlul „Tribuna” și „tribuniștii”. Vom spune pe scurt, că această broșură e scrisă cu scop de-a face reclam campaniei de certe și de zizanii Slavici — Brote. Slavici își bate joc de Dr. Rațiu și de luptătorii de față și din trecut ai cauzei ardelenesti și pledează pentru o împăcaciune cu br. Bánffy pe baza revizuirii legii electorale.

Broșura aceasta a făcut pretutindenea cea mai rea impresiune asupra oamenilor cunoscători și cugetători. Ceea-ce însă i-a pus mai mult în uimire, este o adresă a Moților publicată ca reclam în numita broșură. În această adresă Moții se închină celui Slavici care l-a batjocorit în cartea lui nemțească, ce a scris pentru plată (*Die Rumänen der ost. ung. Monarchie*), cu deosebire pe Buciumari și Ofenbăieni; ei declară de „prieteni slăviți” al Moților pe acel Slavici, care la 1885, când era director la „Tribuna”, a scris despre Horia și Cloșca: „Horia și Cloșca au fost frânți în roata călăului, dreptatea s'a făcut; omenirea și-a primit satisfacțiunea.”

Și în adresă sînt subscriși și urmași din neamul lui Cloșca!

Și pentru-ce faptele s'a dat acea adresă? Pentru un nemernic articol scris în „Voința Națională” la 1893 în chestiunea Scărișorenilor și vai de acest articol!

Ei bine, Alexandru Odobescu a scris carte de valoare „Moții și Curcanii”.

Iosif Sterca Șuluțiu în o „Lacrimă fierbinte” i-a ridicat pe Moți în al șep-telea cer.

Nicolae Densușianu a scris „Revoluțiunea lui Horia” într'un mod admirabil, tot pentru Moți.

Teofil Frâncu cu Candrea au scris două volume mari tot pentru Moți ș. a. și a. și toți aceștia n'au fost învredniciți să primească dela Moți măcar o simplă vorbă de mulțumie.

Dar' Slavici a știut cum să-și facă reclam pentru articolul seu — și pentru broșurile sale viitoare, arangiîndu-și prin prietenii sei a la Sima a lui Ion acel Album.

Așa au fost Românii, ei nu și-au cunoscut oamenii!

Ear' într'alt loc, la ultimele știri serie : București, 14 Februarie. Broșura lui Slavici se răspândește cu mii de exemplare în mod gratuit.* Propaganda pentru dualism e pe față. Românii din „Suplex Libelus” s'nt batjocoriți și vechia școală din Blaj e arătată ca neștiind românește.

— Moșii cei cu adresa s'au făcut de ris. Să mai poftescă a se lăuda cu Slavici!.

REVISTA PRESEI.

„Gazeta Transilvaniei” (numărul de Duminică) publicând o serie de prigoniri politice, pornite contra țeranilor români, le discută în paralel cu „scandalul european” al lui Pulszky et comp.

„Dar” dacă aceste cazuri de corupțiune-serie „Gazeta” — sunt un scandal european, cu cât mai mult nu trebuie să fie scandal european, volnicia și barbaria, cu care sunt tratați azi țeranii noștri cu știrea stăpânirii.

Dacă contele Apponyi cu ai sei voase, ca Ungaria să ajungă vre-odată un stat de drept, atunci de ce face gură numai când lor nu le vine ceea ce vrea la socoteală? De ce nu strigă în gura mare, ca cel mai cumplit scandal european este, că statul, care se laudă cu o existență de o mie de ani, nu este în stare a da supușilor sei români nici măcar atâtă scut, ca să poată cetii în liniște și ne împedează foile lor naționale și să-și poată cânta cântările lor românești? Nu este în stare a-i scuti în furia micilor tirani răsbunători nici când își poartă portul strămoșesc, cu colorile lor naționale; nu-i în stare a-i lua în apărare nici atunci, când s'nt în mod barbar urmăriți, pentru-că și-au dat pe față o bucurie nevinovată prin strigarea de „șe trăească”.

„Dreptatea” sub titlul „Cearta lor” se ocupă cu cearta din parlament iscată în jurn' lui Pulszky și citează dintr'un articol al lui „P. Naplo”, care se supără; că opoziția a demascat pe panamiști.

Eată un pasagiu din semi-sarcasticul articol al lui „P. Naplo”:

„Vină și vezi, Europă, privește la noi! Poporul acesta se numește pe sine liber, — dar' e un popor sclav. Noi suntem mai marii lui, noi, coribanții. Răgușitul nostru cântec îl ascultă cu atenție, ministru al afacerilor străine, și a d-nei Zoe Sturdza. Printre comenșii Exr. Sale dlui de Fonton erau EE. LL. contele de Leyden, ministrul Germaniei; contele d'Aubigny, ministrul Franței; baronul d'Aehrenthal, ministrul Austro-Ungariei; dl ministrul afacerilor publice și d-na Iosefina Stoicescu; principele Gortschakov; contele și conșea de Thür; dl Dr. I. Kalinderu, administratorul domeniului coroanei, dl Al. Beldiman, ministrul român la Berlin, dl Dim. I. Ghica, secretar general al ministerului afacerilor străine; Rusten-deg, prim-secretar al Legățiunii Turciei etc.

„Aici privește Europa! Noi îți arătăm fie ce vită e aceea care, te invită la serbare. Eată cei mai mari. Zi pe zi îți arătăm câte unul. Îți arătăm defraudant. Îți arătăm jupuitori. Îți arătăm hoți cari fac pradă în banii publici, cheltuindu-i cu femei depravate. Îți arătăm liberalism, care însă e curată corupțiune. Îți arătăm o cloacă extinsă peste țara întreagă, al cărei nume e: vicia publică. Aceasta e bucuria noastră, pentru-că noi suntem coribanții, a căror trezie este beția, cărora le pare frumos aceea ce e urit, și a caror evlavie e s'lbăteția. Vină Europa, și s'rbeară! Hoții, tâlharii, escrochi și defraudanții te invită. Dacă nu crezi, ti-i arătăm cu degetul. Azi un comite suprem, mâine un director de galerie, poimăne un nou comite-suprem, ear' apoi deputați, membri din Casa Magnaților și dacă e de lipsă, chiar și miniștri! Și-ți arătăm tot mereu până ce vei crede și ti-se vor respira nedumeririle”.

Abonament lunar

— cu prețurile din capul foi —
Administrațiunea ziarului „TRIBUNA”

CRONICĂ

Sibiu, 17 Februarie n. 1896.

Curtea la Milleniu. „Neue Freie Presse”, ocupându-se cu programul sărbătorilor millenare și cu pregătirile respective, scrie: „Mai ales la solemnitatea dela 8 Iunie, ziua de amintire a încoronării, va lua parte și Curtea, desvotând lux cât se poate de mare. Până acum au promis 27 membri ai Casei domnitoare participarea lor; e însă sigur, că pe timpul acela va veni la Budapesta încă un număr și mai mare de prinți și principese ale familiei împărătești. Arhiducii vor veni ca membri ai Casei Magnaților să asiste la ședința festivă a ambelor camere ale parlamentului, pentru a ocupa scaunele lor — prima-dată pe cât ne aducem aminte — ca legistatori. Arhiducesele vor asista la aceste acte solemne într'o loge din galerie și au de gând a îmbrăca, pentru acest privilegiu, mă-

rețul costum de gală maghiar.” Se poate, că N. Fr. Presse nu e tocmai bine informată, deși are mijloace de a fi.

Fratele defraudantului Pulszky, deputatul Pulszky Agost, a trimis ministrului președinte o declarațiune, în care îl asigură, că nu va suferi ca statul să fie păgubit prin un om, care poartă numele său și că va restitui ori-ce pagubă făcută prin procurarea tabloanelor pe seama muzeului, — dacă această pagubă va fi constatată pe cale judecătorească sau administrativă. Pentru faptele fratelui său însă nu ia nici o responsabilitate nici morală; nici politică. — Ar dori mult să nu fie socotit de complice! Pare-că sângele se va face așa de ușor în apă!

Di Atanasie Stolojan, cunoscutul politician, este numit ministru de interne în locul demisionatului N. Fleva. După-cum aflăm din foile de peste munți, dl Stolojan, a depus Sămbătă orele 11 jurământul și după amiază s'a prezentat corpurilor legiuitoare.

Academia Română. În 21. c. Academia-Română a ținut ședință publică. S'au făcut următoarele lecturi: D. B. P. Hașdeu: „Călătoria lui Priscus la curtea lui Atila”; dl D. C. Ollănescu: „O nouă pagină din istoria teatrului român”; dl Gr. G. Tocilescu: „Cartea de hotărâre a orașului Callatis, și câteva decrete de proxenie ale cetăților Tomi și Istropolis”.

„Ulrandă.” M. Sa Regina Elisabeta a înscăinat pe d-na Olga Mavrogheni se adresează o telegramă de mulțumire d-soarei Agatha Bărescu pentru succesul, cu care a interpretat „Ulrandă”, dramă într'un act, de Carmen Sylva, pe scena teatrului Raimond din Viena. Eată textul acestei telegramme: „S. M. la Reine s'nt de votre belle interprétation, vous associe au succès d'Ulrande dont elle a la nouvelle, avec grande satisfaction et beaucoup de plosiit”.

Conferența dlui Gion în Ateneu. Joi seara s'a inaugurat seria conferențelor din anul acesta dela Ateneu. A vorbit dl Ionescu Gion, despre „Marea frescă istorică a Ateneului”. Ca după obicei, dl Gion a spus puține cu vorbe multe, și despre toate, afară de subiect. S'a plăns, că pictorii români nu voesc să realizeze ideea fondatorilor Ateneului, de a reprezenta pe frescă marile episoade din istoria neamului nostru.

Prânz diplomatic. Un mare prânz diplomatic a avut loc Joi în București la hotel „Legățiunii imperiale a Rusiei”, în onoarea dlui președinte al consiliului, ministru al afacerilor străine, și a d-nei Zoe Sturdza. Printre comenșii Exr. Sale dlui de Fonton erau EE. LL. contele de Leyden, ministrul Germaniei; contele d'Aubigny, ministrul Franței; baronul d'Aehrenthal, ministrul Austro-Ungariei; dl ministrul afacerilor publice și d-na Iosefina Stoicescu; principele Gortschakov; contele și conșea de Thür; dl Dr. I. Kalinderu, administratorul domeniului coroanei, dl Al. Beldiman, ministrul român la Berlin, dl Dim. I. Ghica, secretar general al ministerului afacerilor străine; Rusten-deg, prim-secretar al Legățiunii Turciei etc.

Patriotul cardinal Schlauch. Comitetul bisericesc catolic din Dobrița (Roma calvinistă) a ținut Vinerea trecută ședință, în care s'a dat cetire și unei scrisori dela cardinalul Schlauch și în care patriotul prelat anunță, că pune la dispoziție, adecă dăruiește comunei bisericești de acolo 300.000 fl., pentru prefacerea gimnasiului inferior catolic de acolo în gimnasiu superior. Toate acestea pentru a contribui și el la s'rbărea milleniului. Fapta părintelui Schlauch e în contradicție flagrantă cu învătura lui Ius-Christos; dar' se vede, că palăria cea lată cardinalască așa tare îi apasă pe cap și pe ce este în el, încât a uitat chiar cuvintele restignitului. E cărturar în felul celor dela templul de pe la anii 70 n. Chr. și 70 după Christos.

Medic român. Din Berzova ni-se telegrafează: Dr. Alexandru Silasiu, cu aclamațiune s'a ales medic cercual în Batta. E rugat a-și o-pua postul. Onoare protopretorului Popescu.

„Unul d'ai lor.” M. Sa Monarchul a petrecut la balul unguresc din Viena, o oră întreagă între 10—11, agrând în timpul acesta multe persoane, mai ales prin răspunsul dat soției ministrului a latere, baronesa iósika la salutul acesteia, răspuns de care am amintit deja: „Sânt vesel că mă aflu în mijlocul iubitorilor mei Unguri!” „P. Lloyd” în darea sa de seamă despre bal, aduce în treburile Monarchului și răspunsurile date de către persoane agraite, vre-o 20 la număr; astfel însă, că pentru fiecare vine numai o întrebare și un răspuns. Excepție face numai eu dl vice-president al societății ungurești din Viena, Ovreul avocat Dr. Kálmán Mór; căci eată cum reproduce conversația între M. Sa și dl vice-president:

Monarchul: De unde ești damniata născut?

Dr. Kálmán: Aus Groszwardein!

Monarchul: De mult locuiești în Viena?

Dr. Kálmán: De 30 de ani s'nt aici adv. Maiestate! Aici e mare lipsă de advocați unguri.

Mon: Așa? Adeică s'nt multe procese cu Ungaria.

Ovreul: Ungaria este consumant, ear' Austria producant. În urma comerțului foarte întins se nasc multe procese, în care Ungaria de obicei este parte pârîtă!

„De această din urmă observație ridea M. Sa din inimă” — sfirșește „P. Lloyd”

convorbirea între Monarch și unul d'ai lor”. Din descrierea aceasta amănunțită reies lămurit la iveală două apucături jidovești: întâiu a face cea mai mare reclamă pentru „aner für unsere Leit”, născut tocmai în Groszwardein, apoi ponegrirea elementului singur alcătuitor de stat, prin ceea-ce Moritz-leben a vrut să zică: noi putem să ne permitem și așa ceva, căci noi s'ntem stăpâni absoluți peste neamul cavaleresc. Felicitările noastre sincere neamului stăpânitor.

„Antisemitism patriotic. Sub acest titlu scrie „M. Allam”, că în comuna Helta din comit. Gömör este în înființare o „Reuniune de consum” pe acții. „Membrii pot fi toți acei locuitori din comună, cari se vor obliga, că nu cumpără dela Jidani. Cât ce calcă cineva acest obligament, se exchide din sinul asociații”.

„Csárdás” izgonit. „Nemzeti Ujság” se supără tare din incidentul, că Sașii tineri din Sighișoara au culezat să fiure în continuu, când au jucat Ungurii csárdás la un bal sâsesc. Spune, că Ungurii ear' s'au lăsat să fie înșelați, ca să tre într'un comitet arangiator pentru un bal sâsesc, unde din nou vor fi fluerați și batjocoriți. Regretă, că se lasă pe sine batjocoriți și nația umilită. — Ei, mai lasă, doar' și Sașii au sânge în vine!

„Das ist ein Judenkind.” Cetim în foile maghiare, că în zilele trecute s'a aflat pe una din strădele Aradului, în care se află și orfelinatul, o corfă, în care era înfilit corpul fără viață al unui băiat de vre-o 3—4 luni. La gât avea o hârtie, pe care era scris: „Das ist ein Judenkind, beerdigt es nach jüdischem Ritus.” (Acesta este un băiat ovrui, înmormântați-l conform ritului ovricesc!) Dorinței s'a satisfăcut. Gendarmeria însă a pornit o cercetare severă și bănuște, că băiatul e din o familie fruntașe de acolo.

Bucuria Ovrelor. În Budapesta se lăfăse vestea, că Dr. Lueger a fost ucis în Viena de către un Ungur. Știrea era cât se poate de planșibilă, deoarece-ce în timpul din urmă Lueger earăi scârmănașe d'abinele pe Unguri în parlamentul austriac. Bucuria în cercurile ovricese era la culme. Deodată însă sosește tușul, o telegramă ce desminte știrea și, spre regretul multora anunță, că Lueger se bucură de cea mai perfectă sănătate.

Arton extradat. Foile anunță extradarea lui Arton de către guvernul engiez. Arton a fost deja escortat la Paris prin doi poliști francezi și un inspector de poliție din Londra. Pe teritoriul engiez l-au însoțit și copii sei, un fiior și o fată, cărora însă li-s'a interzis însoțirea și pe teritoriul Franței. Pe la diferite stațiuni locuitorii francezi au demonstrat, mulțimea striga: Jos cu mișei!

Iracio Porumbescu, tatăl compozitorului Ciprian Porumbescu, fost preot, pe urmă esarch la mănăstire, a răposat în zilele acestea.

Vânătoare de porci s'lbateci. Din Frăua ni-se scrie: Duminică în 9 Februarie n. pretorul cercual Maurer și ten notarul comunal, ambii vânători de profesiune, cu-gintorul unor câni bine dresați, li-a succed a împușca într'o pădure de langa comuna noastră Frăua trei porci s'lbateci, mântuind prin vânătoarea aceea nimerită hotarul nostru de o pagubă enormă, ce l-o causau aceia.

Procesele sub 20 fl. Curia reg. din Budapesta a declarat de curând, că prtile pentru pretensiunea de datorii mai mici de 20 fl. cad în competența judecătoreii comunale chiar și în cazul, când afacerea, ce servește de basă la pretensiune, este comercială.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”.

Budapesta, 17 Februarie n. Știrea, că episcopul din Oradea-mare, cardinalul Schlauch va fi reprezentantul Papei la sărbările millenare, nu e adeverată. Singurul reprezentant al Papei în Ungaria este primatle.

Sofia, 17 Februarie. Discursul de tron, cu care a fost închisă ieri sesiunea Sobraniei, scoate la iveală, că mulțumită bunăvoinței extraordinare a Sultanului, situația internațională până acum nedeterminată a Bulgariei și-a găsit o regulare solidă. Rezolvarea îmbucurătoare a crizei internaționale, în care se află Bulgaria, se datorește însă și bunăvoinței Țarului Nicolae II.

Posta redacțiunii.

Intrasigntul. Mâne se va publica. Cele promise le primim, dar' forma dat esse rei..

Mai multora. Materialul mai de a doua mână s'ntem siliți să-l lăsam câta timp la o parte. Deci r-bdare!

G. B. Beiuș. Primit. Vom vedé.

Aegea, München. Mulțumiri pentru revistele trimise. Ne deobliga.

Unul, Cluj. A mers o epistolă privată.

„De această din urmă observație ridea M. Sa din inimă” — sfirșește „P. Lloyd”

Bibliografie.

Însoțirile de credit. La „Institutul Tipografic” din Sibiu a apărut și se află de vânzare cartea „Însoțirile de credit” împreunate cu însoțiri de consum, de vânzare, de viieri, de lăptării etc. și instrucțiunile trebuincioase. Îndreptare practică pentru înființarea și conducerea de astfel de însoțiri de F. W. Raiffeisen. Edițiunea a V-a. Traducere autorizată de Dr. A. Brote, director al băncii gen de asigurare m. „Transilvania”. Sibiu, 1895. Editura „Reuniunii române de agricultură a comitatului Sibiu”. Preț 80 cr. cu post-porto 90 cr., recomandată 1 fl. v. a.

Calendarul Revistei „Lumea Ilustrată” este un prețios calendar pentru ori-ce familie, prețios, și aceasta îndeosebi pentru partea literară ce o conține. În ori-ce calendar afli și o parte literară, astfel, că în calendare vechi descoperi de multe-ori lucruri de înaltă valoare. Calendarul dela „Lumea Ilustrată” se deosebește de toate celelalte calendare românești prin bogăția mare a părții literare, provăzută și cu frumoase și multe ilustrațiuni. Așa între ilustrațiuni găsim portretul regelui și al reginei din România, cabinetul de muncă al înaltei scriitoare Carmen Sylva, portretele diferiților bărbați mai însemnați de dincolo urmate și de biografii, bună-oară și al prim-ministrului Dimitrie Sturdza, al vestitului medic și academician Dr. Felix și alții. Nuvele, basmele și posibile cele multe s'nt bine alese și s'nt demne de a fi cetite.

Autorii poeziilor în cea mai mare parte s'nt cunoscuți Th. D. Speranță, Gh. din Moldova, Radu C. Rosetti, Smara și alții. Basmele cele mai multe s'nt de directorul bibliotecii pentru toți, dl Dumitru Stănescu. O pagină de tot frumoasă a Calendarului este însă o „Amintire din Sinaia”, scrisă de iubitul nostru V. A. Urechia.

După-cum s'a putut vedea, conținutul acestui calendar este atât de variat, încât e vrednic ca să fie răspândit și pe la noi.

Noi îl recomandăm cu toată căldura, având în vedere, că nu dispunem pe aci de calendare atât de bune.

Prețul este 70 cr. și se expediază franco dela „Institutul Tipografic” din Sibiu.

A apărut:

„Povestile Bănatului”, culese din gura poporului bănat, de George Cătană, învătător. Tom. III. Gherla. Tipografia „Aurora” A. Todoran.

A apărut în editura librăriei Carol Müller: „Un an de luptă” de A. Vlahtu, 248 pagini, preț 2 lei 50 bani. Biblioteca pentru toți Nr. 22 Havier de Maistre: „Călătoria împregiurului odăii mele”, una din operele cele mai fine și vestite ale literaturii franceze, ear' de Ioan Popovici-Bănățeanu a apărut „Din viața meseriașilor”. Novele admirabile ale unui talentat scriitor bănațean și unul din numerii cei mai frumoși și mai interesați ai „Bibliotecii pentru toți”.

Cunoscuta librărie editoare din București „Carol Müller” a editat un nou volum de poezii al talentatului nostru poet Alexandru Vlahtu.

Volumul de 128 de pagini, elegant tipărit, este intitulat „Arhiva” și nu costă decât 3 lei. Dl Vlahtu este destul de cunoscut în literatura noastră ca să mai fie nevoie de multe comentarii.

Recomandăm cu multă insistență acest nou volum al talentatului poet.

LOTERIE.

Tragera din 15 Februarie n. 1896.

Budapesta: 48 53 49 86 56

Călindarul zilei.

13 Februarie n. 1896.

Julian: Cuv. Păr. Vucl. Ep

Gregorian: Flavian.

Soarele: răsare 7.48 apune 4.40 m.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 17 Februarie n. 8 ore dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediu lunar 736.5)	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția și vântului
Observat	Diferența din presură		
86.5	+2.1	-12.5	-3.7-12.4 NV

Din țeară 15 Februarie n. 7 ore dimineața.

Stațiunile	Presiunea atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vântul direcția	veala
Budapesta	782	-11.0	SV	1
Atmar	782	-8.1	V	2
Arad	784	2.4	V	2
Cluj	784	11.0	N	1
Oradea	788	1.4	NO	2
Șibiu	784	11.8	NV	2

Teatru orășenesc în Sibiu.

Marți, 18 Februarie n. 1896.

„Der ministerial Director”.

Comedie.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 15 Febr. n. 1896.

Sămânțe	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.
		de la		de la
Grâu				
Bănățenească	77	6.90	78	6.95
Grâu dela Tisa	77	6.95	78	7.05
Grâu „Pesta”	77	6.9	78	6.95
Grâu de Alba-Reg.	77	6.90	78	6.95
„Bacfa”	77	7.10	78	7.10
Grâu ung. de Nord.	77	—	78	—
Sămânțe, vechi ori noue	Sotal	Calitatea per hect.	de la	până
Săcară				
Orz	de nutreț	70—72	6.40	6.45
de viner	60—62	4.9	5.10	
de bere	62—64	5.40	6.20	
Ovăz	64—68	6.40	7.80	
Cucuruz (porumb)	80—82	6.4	6.4	
Meiu	75	4.10	4.25	
Brânză	78	5.35	5.70	
Grân	Sept.-Oct.	7.19	7.20	
„Cucuruz	Sept.-Oct.	7.19	7.19	
Ovăz	Sept.-Oct.	6.06	6.07	
Grân	Sept.-Oct.	7.19	7.20	
„Cucuruz	Sept.-Oct.	7.19	7.19	
Ovăz	Sept.-Oct.	6.06	6.07	
Săm. de trif.	Lucernă ungurească	83	48.—	
„	roșie	29.—	32.—	
Oleu de rzp.	rafinat	55.—	55.50	
Uns. de porc.	dela Pesta	—	—	
Slănină	dela țeară	45.—	46.—	
„	svântată	—	—	
„	afumată	—	—	
France	—	15.—	15.50	
Lătar	slavon, nou	16.75	16.—	
„	bănățeneș	16.25	16.75	
Miere	brută	—	—	
„	galbină străcurată	—	—	
Ceară	de Rosenau	—	—	
Spirit	brut	—	—	
„	Drojdinte de spirit	—	—	

Cursul pieței din Sibiu.

Din 17 Februarie n. 1896.

Hărție-monetă română	Cump. 9.1	vând. 9.57
Lire turcești	10.50	10.60
Imperiali	9.57	9.63
Emble rusești 100 a	127	128
Galbeni	5.60	5.65

Bursa din Budapesta.

Din 15 Februarie n. 1896

Renta de aur ung. 6%	122.50
„ de aur ung. 4%	98.75
„ ang. val. cor. 4%	125.50
Imprumutul câilor ferate ung.	121.50
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	102.—
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	97.—
Bonuri rurale ung.	98.—
„ croate-slavone	100.10
Obligațiunile desp. regalilor	152.—
Imprumut cu premiu ung.	141.50
Lesuri pentru regularizarea lisei și Seghedin	100.50
Renta de hărție austriacă	100.75
„ de aur austriacă	12.02
Lesurile austriace din 1850	1015.—
Acțiunile băncii austro-ungare	—
„ de credit ang.	—
„ de credit aust.	—
Scrieri fondare ale Institut. de cred. și econom.	100.75
„Albina	6.72
Argintul	9.59
Galbeni împărătești	5.40
Napoleon d'ori	5.40
Mărci 100 imp. germane	1.36
Londra 10 Livres sterlingi	—

Bursa de Viena.

Din 15 Februarie n. 1896

„ „

CASSA DE PĂSTRARE (REUNIUNE) ÎN SĂLIȘTE.

Convocare.

P. t. membrii „Cassei de păstrare (reuniune) din Săliște“ se convoacă la ședința

adunării generale ordinare,

conform §-lui 15 din statutele reuniunii pe **Duminică în 1 Martie st. n. la 2 ore p. m.** în sala cea mare a școalei române gr.-or. din Săliște, pe lângă următorul

Program:

1. Raportul general al direcțiunii și propunerile acesteia.
2. Raportul consiliului de inspecțiune și eventuale propuneri.
3. Staverirea bilanțului cu 31 Decembrie 1895 și distribuirea profitului net.
4. Regularea salariilor funcționarilor.
5. Alegerea membrilor direcțiunii conform §-lui 16 din statute.
6. Alegerea membrilor consiliului de inspecțiune conform §-lui 20.

Din ședința direcțiunii „Cassei de păstrare“ ținută la 12 Februarie 1896.

[726] 1-2

Direcțiunea.

Bilanțul „Cassei de păstrare (reuniune) în Săliște“ pe al XII-a an de gestiune 1895.

Contul bilanțului:

Active:		Pasive:	
Cassa în numerar	fl. 11270.42	Depunerile membrilor (capital social)	fl. 10300.—
Impr. pe oblig. cu cavenți	153616.80	Fondul de rezervă	17786.87
Imprumuturi hipotecare	105146.—	Fondul de binefaceri	8075.84
Efecte publice	15450.—	Depuneri spre fructificare	246095.17
Credite de cont-curent	6871.90	Interese anticip. pro 1896	2818.89
Diversi debitori	569.64	Diversi creditori	286.88
	292824.75	Profit transpus din 1894	50.15
		Profit net	7410.95
			285363.65
			7461.10
			292824.75

Contul profitului și perderilor:

Debit:		Credit:	
Interese: pentru depun. spre fructificare	fl. 9547.27	Profit transp. din 1894	50.15
de escompt	187.50	Interese: dela imprumut. pe oblig. cu cavenți	fl. 12374.40
Spese: a) salare și mărci de presență	fl. 1359.65	dela imprumuturi hipot.	7194.16
b) imprimate, registre, recuizite de scris, diverse	805.79	dela efecte publice	187.78
Contribuțiune: directă	762.84	dela credite de cont-cur.	120.46
10% după interese la dep. echivalent și darea drum. competentă de timbru și arunc. cottense	102.49	Provisiuni	1173.31
Profit net	7461.10	Taxe de transcriere și porto	5.08
	21105.34		
			21105.34

Săliște, în 31 Decembrie 1895.

Dr. Nicolae Maier m. p., președinte. **Nicolae Neamțiu m. p.,** secretar.

Nicolae Mosora m. p., casar. **Constantin Herția m. p.,** contabil.

Dr. Nicolae Calefariu m. p., membru al direcțiunii. **Bucur Comșia m. p.,** membru al direcț. **Ioan Comșia m. p.,** membru al direcț. **Nicolae Peligrad m. p.,** membru al direcțiunii.

Subsemnatul consiliu de inspecțiune am examinat bilanțul present precum și contul profitului și al perderilor și le-am aflat în deplină consonanță cu registrele principale și auxiliare.

Ioan Banciu m. p. **Dumitru Lăpădat m. p.** **Aron Gogonea m. p.**
Ilie Hociotă m. p. **Ioan Comșia m. p.**

„SILVANIA“

institut de credit și economii, societate pe acțiuni în Șimleul-Silvaniei.

CONVOACARE.

Domnii acționari ai institutului de credit și de economii „Silvania“ societate pe acțiuni, în virtutea §-lui 29 din statute se invită la a

VIII-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Șimleul-Silvaniei la 19 Martie 1896 st. n. înainte de amiază la 10 ore în localitatea institutului.

Obiectele puse la ordinea zilei sunt:

1. Raportul anual al direcțiunii.
2. Raportul comitetului de revisiune asupra comptului anual, al bilanțului și al propunerilor pentru împărțirea profitului.
3. Stabilirea bilanțului anual și fixarea dividendelor.
4. Determinarea scopului, spre care este a se întrebuința suma provăzută în §-ul 99 p. f.
5. Fixarea prețului marcelor de presență.
6. Alegerea unui membru în consiliul de direcțiune cu mandat de un an.
7. Eventuale propuneri din partea direcțiunii.
8. Exmiterea alor 3 membri pentru verificarea procesului verbal.

Se atrage atențiunea domnilor acționari la dispozițiunea §-lui 23 din statute, în sensul căruia „la adunarea generală au vot numai acei acționari, cari cu cel puțin jumătate de an mai înainte sunt trecuți în registrul acționarilor și ca atari cel puțin cu o zi înainte de adunarea generală la direcțiunea institutului sau la locuri desemnate prin direcțiune au depus acțiunile sale eventual și documentele de plenipotență. Acțiunile depuse în locuri desemnate prin direcțiune se vor lua în considerare numai încât reversulul despre depunerea aceloră cu o zi mai înainte de adunarea generală s'au depus la direcțiunea institutului“.

Se notifică, a) că acționarii, cari subscriind acțiuni de emisiunea II. prețul aceloră până la 31 Decembrie 1895, l-au plătit întreg, încă au vot la adunarea generală sub condițiunile specificate în §. 38.

b) că pentru depunerea, respective primirea acțiunilor și a documentelor de plenipotență pentru acest an s'au desemnat, respective au fost rugați, institutele „Albina“ în Sibiu, „Someșiana“ în Dej, „Sătmăreana“ în Seim, Capitalul gr.-cat. roman din Oradea-mare și domnii Dr. Ioan Nichita în Zalău, Vasiliu Putcașiu în Hotoan și Florianu Cocianu în Cehul-Silvaniei.

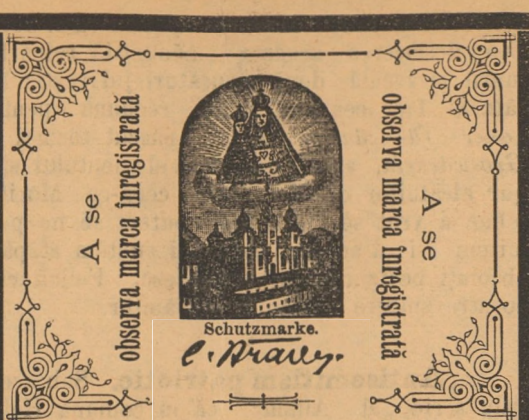
Acțiunile, documentele de plenipotență și reversalele despre depunerea acțiunilor la locurile mai sus desemnate sunt a se prezenta la institut până la 18 Martie st. n. 4 ore după amiază.

Șimleul-Silvaniei, în 4 Februarie 1896.

Direcțiunea institutului.

[726] 1-1

Pentru „Institut Tipografic“ T. Liviu Albini sub sechestru: Iosif Marschall.

PICĂTURI DE STOMAC MARIA-ZELL.

de un efect excelent la morburile de stomac, un medicament indispensabil de casă și popular demult cunoscut la

lipsă de apetit, slăbirea stomacului, răsuflare, amiros greu, blesare, rigăaală acra, colică, arsuri în gât, producere peste măsură de flegmă, gâlbănare, greață și vomare, cărcei de stomac, scaun tare și cenșificațiune.

Și la dureri de cap, încălcarea peste măsură a stomacului cu mâncări și beuturi, la limbrici morburile de ficat și hămorrhoidale un remediū vindecător probat. La morburile numite, picăturile de stomac Maria Zell s'au dovedit de mulți ani ca cele mai bune, ceea-ce confirmă sute de atestate. Prețul unei sticle dimpreună cu îndrumarea cum să se folosească 40 cr., sticlă dublă 70 cr. Expedițiune centrală prin apotecar Carol Brady Kremsier (Moravia). Cumpărătorii sunt rugați a fi cu precauțiune la marcă și subscriere. Să se considere ca veritabile numai astfel de picături, pe al căror ambalaje e lipită o fașie verde cu cuvintele: „Garantez veritabilitatea“.

Această fașie e provăzută și cu iscălitura mea. [3160] 12-85

Picăturile de stomac Maria-Zell veritabile se află în Sibiu: Farmacia K. Müller, farmacia I. C. Molnar, farmacia Aug. Teutsch; Făgăraș: farmacia Pildner; Sighișoara: farmacia F. Folbert, farmacia I. H. Weber; Mercurea: farmacia Alb. Zink; Cohalm: farm. erez. S. Nagelschmidt, E. Wolf; Sebeșul-săseșc: farm. I. C. Reinhardt.

Sz. 7-1896.

N. p.

[715] 2-3

Pályázati hirdetés.

Az abrubbányai-Verespataki nehezék pénz alap keretében tartozó Verespatak nagy községében rendszeresített s elhatározás folytán megírdesdett orvosai állásra ezennel pályázatot nyitattik.

Ezen állással évi 550 forint fizetés, 200 frt drágasági poték, 120 frt lótarás és 60 frt szállás pénz, és annak idejében nyugdíjjal van összekötve.

Köteles a megválasztott orvos Verespatak nagy község összes bányászait és azok család tagjait ingyenesen gyógykezelni és Verespatakon lakni.

Fizetése a nehezék pénzalap kezelőségénél (m. kir. bányahivatalnál) fog előleges részlet kb. n. kifizettetni.

A pályázati öhajók tudosi oklevél-ekkel, erköl. és szolgálati bizonyítványokkal felszerelt folyamodványukat 1896. év márczius hó 5-éig aolirt elnökseknak annál is inkább adják be, minthogy a később ék-ző folyamodványok tekenteibe vétetni nem fognak.

Abrubbányán, 1896. február 5-én.

Képes Ferencz, **Ajtay János,**
v. jegyző elnök.

Pulvere Antiseptică de dinți

și
Elixir Antiseptic de gură și de dinți

de **Dr. Ioan Cupareseu,** medic-dentist practic în Viena.

Mijloace foarte bune pentru curățirea dinților și sterilizarea gurei. Comandele se fac dela [697] 2-10

Dr. Ioan Cupareseu,
Viena, I. Schottengasse 3.

Prețul unui flacon de Elixir face 90 cr. și al unei scatule de Pulvere 50 cr. Mai puțin de 2 sticle Elixir și 2 scatule Praf nu se trimit.

Se află de vânzare la **Institutul Tipografic în Sibiu**

Calendarul „Lumea Ilustrată“
pe anul 1896

cu un bogat cuprins, cu prețul de 70 cruceri, împreună cu porto postal.

„VICTORIA“
INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII ÎN ARAD.

Convocare.

Domnii acționarii prin aceasta se invită conform §. 17 din statutele institutului la

a VIII-a adunare generală ordinară,

care se va (inea în Arad, 1 Martie 1896 st. n. la 10 ore înainte de amiază în localitățile institutului (calea Arhiducelui Iosif Nr. 2).

Obiectele:

1. Raportul direcțiunii, bilanțul anului 1895 și raportul comitetului de supraveghiere.
2. Stabilirea bilanțului și distribuirea profitului curat.
3. Alegerea de doi membri în direcțiune în sensul §. 33 din statute.

Domnii acționari, cari doresc a participa la adunarea generală în persoană sau prin plenipotenți în sensul §. 22 al statutelor, sunt rugați a-și d-pune acțiunile eventual dovzile de plenipotență la cassa institutului cel puțin cu 24 ore înainte de adunarea generală.

Arad, 8 Februarie st. n. 1896.

[736] 1-1

Direcțiunea institutului.

Bilanțul pro 1895:

Active:		Pasive:	
Cassa în numerar	25675.49	Capital social: 3000 acții à 100 fl.	300000.—
Bon în Giro-Conto	374.70	Fondul de rezervă al acționarilor	84003.36
Cambii în portofoliu	852486.53	Fondul de pensii al funcționarilor	5450.28
Imprumuturi hipotecare	318931.—	Depuneri spre fructificare	856234.71
Avansuri pe efecte	7039.—	Diverse conturi creditoare	3510.57
Casa institutului Strada Arhiducele Iosif Nr. 2 și alte realități	61311.87	Dividendă neridicată	476.—
Efectele proprii	4745.21	Contribuție după interesele depunerilor sem. II.	1913.10
Diverse conturi debitoare	27171.79	Inerese transitoare anticipate pe 1895	14244.27
Interese transitoare restante	8686.40	Profit transpus din 1894	3405.79
Mobilier	fl. 2932.94	Profit net	43229.40
după amortisare de 10%	293.29		
	2639.65		
	1309061.64		1309061.64

Contul profitului și perderilor:

Eșite:		Întrate:	
Interese: pentru depuneri spre fructificare	38 32 12	Interese: dela cambii	fl. 70328.90
Spese: Imprimare, registre, recuizite, de cancelarie, lenne lumină, diverse	3703.57	„ imprumuturi hipot.	26944.26
Contribuție directă și 10% dare la interesele depun. chirie	7914.33	„ avansuri pe efecte	786.86
Salario	8706.66	Venitul efectelor proprii	208.40
Porto	1844.49	Chirie	3100.37
Amortisare din mobilier	fl. 293.29	Venitul transpus din 1894	3405.79
la cambii	1098.72		
Venitul transpus din 1894	3405.79		
Venitul net	39823.61		
	43229.40		
	104722.58		104722.58

Arad, 31 Decembrie 1895.

Oncu m. p.,
director executiv.

S. Raicu m. p.,
secretar.

Direcțiunea:

Dr. Vuia m. p., **Georgiu Lazaru m. p.** **Ciorogariu m. p.**
președinte.

Karátsonyi m. p. **V. Mangra m. p.** **I. Papp m. p.** **Dr. Ciacelan m. p.**

Subsemnatul comitet am examinat contul present și l-am aflat exact.

Arad, 8 Februarie 1896.

Comitetul de spraveghere:

Petru Truța m. p., **Georgiu Feier m. p.** **Georgiu Popoviciu m. p.**
președinte.

Vasiliu Papp m. p. **Petru Grozdea m. p.**

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască **legea** numită **veterinară**. Dl Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare populară a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de tirgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe despre

LEGEA VETERINARĂ

și

BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De

Tormay Béla.

(134 pag. mari)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra dela

Institutul Tipografic în Sibiu.

Pentru tipar responsabil Iosif Marschall.